

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. október 12-én**a C-313/02. sz. (Oberster Gerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nicole Wippel kontra Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ügyben ⁽¹⁾****(97/81/EK irányelv – 76/207/EGK irányelv – Szociálpolitika – A részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók és a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Férfi és női munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Munkaidő és munkaidő-beosztás)**

(2004/C 300/21)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-313/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján az Oberster Gerichtshof (Ausztria) 2002. augusztus 8-i végzésével, amely 2002. szeptember 5-én érkezett a Bíróságra, az e bíróság előtt Nicole Wippel kontra Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG között folyamatban lévő eljárásban előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta és. K. Lenaerts, tanácselnökök, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (előadó), J. N. Cunha Rodrigues és K. Schiemann, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az a munkavállaló, akinek a munkaszerződése szerint a munkaidő és a munkaidő-beosztás az elvégzendő munka mennyiségétől függ, és azt a felek közös megegyezéssel kizárólag esetről esetre határozzák meg, miként az az alapügyben is történt, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozik.

Egy ilyen munkavállaló az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv hatálya alá tartozik, amennyiben

- az olyan munkavállaló, aki a tagállamban hatályban lévő jogi szabályozás, kollektív szerződések vagy gyakorlat által meghatározott szerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkezik;
- az olyan munkavállaló, akinek a heti vagy legfeljebb egy évig terjedő munkavégzési időszakokra vonatkozóan átlagolva számított rendes munkaideje kevesebb, mint az említett keretmegállapodás 3. szakaszának (2) bekezdése szerinti összehasonlítható, teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóé,
- az olyan részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalókról van szó, akik alkalmi munkát végeznek, és e munkavállalókat a

tagállam ugyanezen keretmegállapodás 2. szakaszának (2) bekezdése alapján sem egészben sem részben nem zárta ki az említett megállapodás rendelkezéseinek hatálya alól.

2) A 97/81/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás 4. szakaszát és a 76/207/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy:

- azokkal nem ellentétes az olyan rendelkezés, mint amilyen az Arbeitszeitgesetz (a munkaidőről szóló törvény) 3. cikke, amely a munkaidő felső határát főszabály szerint heti 40 órában és napi 8 órában állapítja meg, és amely egyaránt szabályozza a munkaidő maximális hosszát és a munkaidő-beosztást mind a teljes munkaidőben foglalkoztatott, mind a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók vonatkozásában;
- abban az esetben, ha egy vállalkozás minden más munkavállalójának munkaszerződése meghatározza a heti munkaidőt és munkaidő-beosztást, nem ellentétesek azokkal az ugyanezen vállalkozás munkavállalóinak részmunkaidős szerződésai, mint amilyenek az alapügy tárgyát képezők, amelyek szerint a heti munkaidő és a munkaidő-beosztás nem állandó, az esetről esetre meghatározva az elvégzendő munka mennyiségéhez alkalmazkodik, és e munkavállalók választásuk szerint megtagadják vagy elvállalhatják az említett munkát.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 12-én**a C-328/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – Mezőgazdaság – A 3508/92/EGK rendelet – Egyes közösségi támogatási programok integrált szabályozási és ellenőrzési rendszere)**

(2004/C 300/22)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-328/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Condou-Durande) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazottak: V. Kontolimos és I. Chalkias) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2002. szeptember 18-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, elnök, J.-P. Puissochet, F. Macken (előadó), J. Malenovský és U. Lohmus, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: L. Hewlett, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megvalósítsák az egyes közösségi támogatási programok integrált szabályozási és ellenőrzési rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendelet 2. cikkének a) és e) pontjaiban foglaltakat, a Görög Köztársaság nem teljesítette a fenti rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 3) Az Európai Közösségek Bizottsága és a Görög Köztársaság maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-336/02. sz. (a Landgericht Düsseldorf előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft kontra Brangewitz GmbH ügyben (¹)

(Növényfajták – Oltalom – A 2100/94/EK rendelet 14. cikke, valamint az 1768/95/EK rendelet 9. cikke – A betakarított termény mezőgazdasági termelők általi felhasználása – Feldolgozást végző szolgáltatók – Tájékoztatás-adási kötelezettség a közösségi oltalom jogosultja részére)

(2004/C 300/23)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-336/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2002. szeptember 23-án érkezett 2002. augusztus 8-i határozatával az előtte a Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft és a Brangewitz GmbH között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet 14. cikke (3) bekezdése hatodik francia bekezdésének, valamint a közösségi növényfajta-oltalomról szóló 2100/94/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében biztosított mezőgazdasági mentesség érvényesítésének végrehajtási szabályairól szóló, 1995. július 24-i 1768/95/EK bizottsági rendelet 9. cikkének rendelkezései együttesen nem értelmezhetők úgy, hogy azok lehetőséget biztosítanak a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja részére a feldolgozást végző szolgáltatóktól az említett

rendelkezésekben foglalt tájékoztatás kérésére, amennyiben nincsenek a jogosult birtokában arra utaló jelek, hogy az előbbiekben említett szolgáltató – elvetés céljából – feldolgozást végzett vagy tervez azon betakarított terményen, amelyet a mezőgazdasági termelők a jogosultat illető és közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta (kivéve a hibrid vagy szintetikus fajtákat) szaporítóanyagának elvetése révén nyertek, és amely a 2100/94 rendelet 14. cikke (2) bekezdésében felsorolt mezőgazdasági növényfajok közé tartozik.

- 2) A 2100/94 rendelet 14. cikke (3) bekezdése hatodik francia bekezdésének, valamint az 1768/95 rendelet 9. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a jogosultnak arra utaló jel kerül a birtokába, hogy a feldolgozást végző szolgáltató – elvetés céljából – feldolgozást végzett vagy tervez azon betakarított terményen, amelyet a mezőgazdasági termelők a jogosultat illető és közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta (kivéve a hibrid vagy szintetikus fajtákat) szaporítóanyagának elültetése révén nyertek, és amely a 2100/94 rendelet 14. cikke (2) bekezdésében felsorolt mezőgazdasági növényfajok közé tartozik, a feldolgozást végző szolgáltató köteles nemcsak azon mezőgazdasági termelők tekintetében hasznos tájékoztatást adni a jogosultnak, akikre vonatkozólag arra utaló jelek vannak a jogosult birtokában, hogy betakarított terményükön a szolgáltató feldolgozást végzett vagy tervez, hanem valamennyi más mezőgazdasági termelő tekintetében, akiknek az érintett fajta szaporítóanyagának elvetése révén nyert betakarított terményére nézve végzett vagy tervez feldolgozást, amennyiben a vitatott fajtát a feldolgozást végző szolgáltatónak bejelentették vagy az azt ismerte.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-340/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 92/50/EGK irányelv – Szolgáltatási szerződések közbeszerzéssel történő odaítélési eljárása – Segítség egy víztisztító-állomás kivitelezőjének – A megbízásnak egy korábbi ötletpályázat nyertese részére az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett hirdetmény nélkül történő odaítélése)

(2004/C 300/24)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-340/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Nolin) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: de